

[Agnete Laustsen]

hund uanset eventuelle lokale bestemmelser og aftaler?»

Begrundelse

Det har i dagspressen været omtalt, at der ikke eksisterer retsregler, der sikrer blinde beboere ret til at holde hund til førerbrug.

Tilladelsen til at holde hund afhænger i øjeblikket helt af lokale bestemmelser. Der kan søges dispensation fra gældende lokale regler, men dette resulterer ofte i, at sagen trækker i langdrag til stor gene for de blinde.

Dette usikkerhedsmoment er ganske uacceptabelt, da den blinde er ganske afhængig af sin førerhund og derfor bør have krav på at kunne holde denne.

Svar (2/12 85):

Boligministeren (Bollmann):

For så vidt angår almenyttige lejligheder i såvel almenyttige boligselskaber som andelsboligforeninger er der taget direkte stilling til spørgsmålet om at have førerhund i de lejekontrakter, som er autoriseret af boligministeriet. Det fremgår heraf, at førerhunde til blinde kan anskaffes uden videre – altså uden at afdelingsbestyrelsen eller andre skal give tilladelse.

Hvad angår de øvrige boligformer, findes der hverken retsafgørelser eller specielle regler om førerhunde. For mig at se skyldes dette, at der ikke har været behov herfor, formentlig fordi alle uden videre overvejelser antager, at en blind eller svagsynet beboer naturligvis har ret til at have en førerhund uanset bestemmelser i vedtægter, husorden eller lignende om adgangen til at holde husdyr.

Selv om jeg personlig er af den opfattelse, at blinde og svagsynede altid må have ret til at have en førerhund hos sig, vil vi dog på baggrund af den i pressen for nylig omtalte sag i boligministeriet nærmere overveje, om der alligevel er behov for at stramme nogle bestemmelser op i lovgivningen, således at der etableres en helt klar retsstilling til sikring af blindes og svagsynedes ret til i alle tilfælde at holde førerhund. På den måde vil vi fremover kunne undgå, at der opstår tvivl på dette område.

Jeg kan i øvrigt henvise til det svar, som jeg samtidig hermed har givet på spørgsmål

nr. S 339 stillet den 25/11 1985 af Albrecht-
sen (VS).

Supplerende besvarelser af skriftligt besvarede spørgsmål:

Ad spm. nr. S 299 og 300

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Fra indenrigsministeren er modtaget supplerende besvarelser af to af medlem af folketinget Agerschou (SF) stillede spørgsmål.

Spørgsmål nr. S 299, der sammen med begrundelsen og det foreløbige svar er optrykt i Folketingstidende, forhandlingerne sp. 3463, var sålydende:

Til indenrigsministeren (15/11 85) af:

Agerschou (SF):

»Hvorledes vil ministeren sikre, at gennemførelsen af den planlagte skattereforms aftrapning af personfradraget ikke medfører yderligere forringelser for de nu vanskeligt stillede kommuner?»

Supplerende svar (5/12 85):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

I skattereformaftalen er fastsat, at personfradrag aftrappes over visse indtægtsgrænser. Aftrapningen betyder, at skatten for den sidst tjente krone stiger med 6 pct.

Hvis kommunerne får andel i provenuet af aftrapningen af personfradraget, indføres der, som anført i begrundelsen for spørgsmålet, et element af progression i den kommunale indkomstbeskatning. Konkret medfører dette, at kommuner med et højt udskrivningsgrundlag pr. indbygger opnår en relativ gevinst, mens kommuner med et lavt udskrivningsgrundlag får et relativt tab. Gevinst/tab måles som ændringen i udskrivningsprocenten under forudsætning af uændret skatteprovenu i alle kommuner.

Det er netop på grund af disse byrdefordelingsmæssige virkninger regeringens principielle opfattelse, at den kommunale indkomstskat så vidt muligt bør være proportional. Regeringen tilstræber desuden, jfr. besvarelsen af spørgsmål nr. S 300, at skatterefor-
men får så små byrdefordelingsmæssige virkninger som muligt.